

VIIMEINEN TUOMIO

Joh. 5:22-29

22. Isä ei itse tuomitse ketään, vaan on antanut kaiken tuomion Pojalle,
23. että kaikki kunnioittaisivat Poikaa niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, ei myöskään kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.
24. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iäinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään.
25. Totisesti, totisesti minä sanon teille: Aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, saavat elää.
26. Kuten Isällä on elämä itsessään, hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että hänelläkin on elämä itsessään.
27. Isä on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.
28. Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki haudoissa olevat kuulevat hänen äänensä
29. ja tulevat ulos, hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, pahaa tehneet taas tuomion ylösnousemukseen.

Pitkät käräjät

Elämää on kuin pitkät käräjät. Omatunto toimii jatkuvasti syyttäjänämme tai myös puolustajanamme, kun meitä syytetään perusteettomasti. Jokainen tajuaa myös, että näiden käräjien täytyy joskus päättyä. Tuomari ottaa puheenvuoron ja antaa lopullisen tuomion.

Jokainen ihminen vavahtaa omassatunnossaan, kun hän tietää, että kuoleman jälkeen tulee viimeinen ja lopullinen tuomio, josta ei voi valittaa. Kukaan ei voi vedota ylempään oikeusasteeseen koska viimeisellä tuomiolla hän tietää saavansa vain ja ainoastaan oikean tuomion. Kuolemanpelon viimeisenä syynä ei ole se, että hän ei tiedä mitä hänelle kuolemassa tapahtuu, vaan se että omantunnon todistus vaatii kuoleman jälkeen tulevaa tuomiota. Raamattukin toteaa asian tuskallisen suoraan:
"Ihmisille on säädetty, että heidän on kerran kuoltava, ja sen jälkeen tulee tuomio."
(Hepr. 9:27)

Viimeiset tapahtumat

Kun pääosaltaan omantunnon toiminta elämässämme on syytöstä pahoista töistämme tai hyvän laiminlyömisestä, ei ole ihme, että sanalla tuomio on vähintään synkkä ellei suorastaan kalsea kaiku meidän korvissamme. Usein puheeseen viimeisestä tuomiosta tai tuomiopäivästä saatetaan liittää karmaisevia mielikuvia lopullisesta ydinkatastrofista tai kauhuelokuvien loppunäytöksistä. Raamattu kyllä puhuu lopun ajan katastrofeista ja mullistuksista maan päällä, mutta niissä ei suinkaan ole kysymys itse viimeisestä tuomiosta. Viimeinen tuomio tapahtuu vasta tämän nykyisen maailmankauden päätyttyä. Jeesus Kristus palaa kirkastettuna maan päälle, herättää kaikki kuolleet haudoistaan ja sen jälkeen tapahtuu yleinen tuomio, jossa ihmiskunta jakautuu lopullisesti kahtia. Niihin, jotka saavat omistaa iankaikkisen kirkkauden valtakunnan Jumalan ja Jeesuksen yhteydessä ja niihin, joiden osana on joutua kärsimään kaikkien pahojen tekojensa palkkaa iankaikkisessa erossa Jumalan armokasvoista.

Pelottava ja vapauttava tuomio

Koska ihminen tietää omantuntonsa todistuksen nojalla liiankin hyvin, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt, tuomion ajatus on pelottava. Vain sellainen, joka tietää olevansa täysin syytön ja tietää voivansa sen myös todistamaan, voi olla levollinen tuomarin edessä. Mutta esimerkiksi poliisin ilmestyminen näkökenttään saattaa olla monelle jo tuskallinen kokemus, kun omatunto muistuttaa menneistä pienemmistä tai suuremmista rikkeistä. Miten ihminen voisikaan kestää kaikkinäkevän ja kaikkitietävän pyhän Jumalan edessä? Ei ole ihme, että suomalainen yhteiskunta on yrittänyt vaientaa Jumalaa pois tuomarinistuimeltaan. Monet haluaisivat uskoa vain lempeään Jumalaan, joka ei ihmisen pahuutta tuomitsisi eikä rankaisisi. Jumalan rakkaus ei muka sopisi yhteen Tuomari-Jumalan kanssa. Mutta tällaiset yritykset muuttaa Raamatun Jumala joksikin toiseksi eivät ihmisen peruspelkoa kuoleman ja tuomion edessä ole kyenneet miksiäkään muuttamaan, koska omatunto on niin äärimmäisen sinnikäs ihmisen syyllistäjä ja tuomitsija.

Näitten perusinhimillisten tuntojemme keskellä saattaa ehkä kuulostaa oudolta, että Raamattu käyttää hyvin usein sanoja tuomio ja pelastus rinnakkain ja viittaa niillä jopa samaan asiaan. Äskeisen lainauksen jatkokin tekee niin:

"Kuten ihmisille on säädetty, että heidän on kerran kuoltava, ja sen jälkeen tulee tuomio, niin Kristuskin, kerran uhrattuna ottamaan pois monien synnit, on ilmestyvä toistamiseen ilman syntiä pelastamaan ne, jotka häntä odottavat." (Hepr. 9:27-28)

Mendan voitto

Noin kymmenen vuotta sitten eräs jo seitsemänkymmenen ylittänyt japanilainen Menda-niminen mies työnnettiin pyörätuolissa ulos oikeussalista. Hänen kätensä olivat kohollaan voiton asennossa ja hän huusi niin lujaa kuin jaksoi: "Minä voitin!" Tämä mies oli 30 vuotta aikaisemmin pidätetty epäiltynä ryöstömurhasta. Hänet oli sitten tuomittu kuolemaan, niin kuin tänäkin päivänä Japanissa saa edelleen kuolemantuomion raaosta murhasta. Koska hän oli vankilasta toistuvasti vedonnut uuden tuomion saamisen puolesta, kuolemantuomion toimeenpanoa oli lykätty vuodesta toiseen. Näinä raskaina vuosina hänen suurimpana rohkaisijanaan oli ollut omantunnon todistus syyttömyydestä ja eräiden kristittyjen vankilalähettien tuki. Vuosien tuska ja avuttomuus mursivat hänet elävän Jumalan, viimeisen Tuomarin eteen. Hänestä oli tullut kristitty. Nyt jo terveyden petettyä hänen vetoomuksiinsa taivuttiin varsinkin, kun löytyi joitain todisteita hänen syyttömyytensä puolesta. Hän sai uuden oikeudenkäynnin ja siinä hänet tuomittiin syyttömäksi. Hänen riemullaan ei ollut rajoja. Vääryyttä kärsineelle ei puhe tuomiosta ole siis välttämättä pelon, pikemminkin toivon aihe. Itse asiassa koko ihmiskunta huokailee, kun kaikkialla maailmassa ihmiset joutuvat kokemaan ajoittain hirvittävää vääryyttä.

Kiinalainen opiskelija

Muistan elävästi erään kolmen päivän merimatkan Shanghaista Kiinan puolelta Koobeen Japaniin. Hyttikaverini noin 30 vuotias kiinalainen opiskelija, joka osasi hyvin japania, vastaili kysymyksiini Kiinasta ja sen oloista ja kuunteli myös kun kerroin hänelle evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta, jota hän ei ollut aiemmin kuullut. Hänen olemuksensa synkistyi, kun hän kertoi kulttuurivallankumouksen myrskyistä, jotka hän oli läpikäynyt 16 - 19 vuoden iässä. Erityisen riipaisevaa oli kuulla, miten loppuvaiheessa kulttuurivallankumous kehittyi sisällissodaksi, jossa panssarit ratkaisivat kumpi

puoli hänenkin kotikaupungissaan voitti. Hän tiesi miten kauheata vääryyttä hänenkin ystävilleen noina aikoina tehtiin ja kysymys vääryyden hirvittävästä vallasta hiersi hänen sisintään. "Mitä hyötyä on yrittää tehdä oikein ja hyvää, kun paha ja vääryys näyttää aina voittavan? Voiko tällaisen epäoikeudenmukaisuuden keskellä olla Jumalaa?" Kysymys on kärsivän ihmisyyden huuto.

Tuomion evankeliumi

Kun sitten aloin kertoa siitä, että kristitylle vääryyden valta ei ole sikäli ongelma, että hän tietää kaiken päättyvän viimeiseen tuomioon, jossa kaikki vääryys saa tuomitaan ja rangaistaan, hän aivan hörästi korviaan. Sanoma tuomiosta olikin paljon vääryyttä kärsineelle hyvä uutinen. Vanhurskaus, totuus ja oikeus saavuttavat siis lopullisen voiton. Viimeinen tuomio on välttämätön, jotta kaikki vuosituhansien saatossa tapahtunut vääryys ja epäoikeudenmukaisuus poistettaisiin ja vääryyttä kärsineet saisivat oikeuden. Jumala ei voi jättää pienintäkään vääryyttä oikaisematta, korjaamatta ja hyvittämättä, sillä Hänen rakkautensa vaatii sitä. Vääryyden uhrien on saatava oikeus. Tuomio on siis pohjimmiltaan Jumalan hyvyyden ja rakkauden voitto. Kaikki synti ja paha poistetaan lopullisesti. Taivaan kirkkaudessa ei tule olemaan pienintäkään varjoa. Kaikkialla vallitsee pelkkä vanhurskaus, oikeus ja totuus.

Kadotetut, ne joille Jumalan valmistama pelastus ja armo ei kelpaa, antavat myös iankaikkisen kunnian Jumalalle, sillä yksikään heistä ei tule saamaan mitään vääryyttä. Ainoastaan ja vain sen mitä heidän omat tekonsa vaativat.

Tuomarina Vapahtaja

Viimeisellä tuomiolla Tuomarina toimii Herra Jeesus Kristus, joka tuli jouluna ihmiseksi, ja ymmärtää siksi meitä. Hän on oikeudenmukainen, onpa itse myös suurimpaan mittaan asti kärsinyt vääryyttä, kun Hän synnitön otti kantaakseen maailman synnin. Tuomari on myös ainoa, joka tietää näin ollen miltä tuntuu olla Jumalan hylkäämänä kadotuksessa - sillä sitä ristin tuska Golgatalla merkitsi - ja myös mitä on saada olla taivaan kirkkaudessa Isän kanssa. Hän on se suuri Vapahtaja, joka on kärsinyt jokaisen ihmisen syntien tuomion ja rangaistuksen, jotta yhdenkään joka uskoo ja turvaa Hänen uhriinsa Golgatan ristillä ei tarvitsisi saada mitään rangaistusta.

Tuomio joko ajassa tai iankaikkisuudessa

Noin puolta vuotta ennen rippikouluni alkamista, Jumala herätti omantuntoni. Vaikka olin elänyt ns. kilttiä elämää, ja yrittänyt jopa noudattaa Raamatun opetuksia, aloin tajuta kuinka pohjattoman paha, saastainen, itsekäs, ylpeä ja kateellinen oma sydämeni oli. Aloin myös tajuta, että en millään kykenisi muuttamaan itseäni paremmaksi. Mitä enemmän yritin sitä syvemmin tajusin juuttuvani sydämeni pahuuden suohon. Kaikesta tästä antoi sekä omantuntoni että Jumalan Sana, Raamattu, tuomionsa. Lopulta minun oli pakko rippikoululeirillä Teiskon Isosaassa huutaa Jumalan puoleen: "Jos olet Jumala olemassa, auta minua!" Mutta sen huudon Herra kuuli. Samana iltana Hän laski sydämeeni sanoin kuvaamattoman rauhan ja sydämeistä alkoi pulputa ilo. Olin saanut kaiken pahuuteni anteeksi, en siksi että olisin millään sitä voinut ansaita, vaan siksi, että Jeesus oli jo kärsinyt minun rangaistukseni minun puolestani.

En voinut siis välttää tuomiota. Minun oli pakko suostua Jumalan arvioon itsestäni. Mutta kenenkään täällä ajassa Jumalan Sanan tuomittavaksi suostuvan ei tarvitsekaan

enää pelätä viimeistä tuomiota, sillä täällä maan päällä Jeesus jakaa armahdustuomiota jokaiselle katuvalle ja Jumalaa omaan elämäänsä pyytävälle ihmiselle. Tuomion on tultava, koska se on tie totuuteen. Mutta rangaistusta ei tule, koska Jeesus kantoi sen jo meidän sijaisemme.

Kuolemaantuomittu vanki Sapporosta

Ei ole liioin olemassa yhtään niin suurta syntiä tai rikosta, ettei sitä voisi Jeesukselta armoa pyytävä ihminen saada anteeksi. Siitä lopuksi esimerkki muutaman vuoden takaa Japanista:

Nagoyan suurkaupungissa toimivan erään kirkon pastori Keton rouva oli jo vuosia toiminut vankilatyössä. Hän vieraillee useissa vankiloissa ja julistaa evankeliumia yhdessä miehensä kanssa. Hänen erityisenä huolen aiheenaan ovat kuolemaan tuomitut vangit. Normaalisti vangit joutuvat odottamaan kuolemantuomionsa toimeenpanoa keskimäärin kolme-neljä vuotta. Näitä vankeja ei lähiomaisten lisäksi kukaan ulkopuolinen saa tavata, eivät myöskään vankilälähetit. Oikeudenkäynnit ovat kyllä julkisia.

Siksi kun rouva Keto sai tietää erään 24 -vuotiaan miehen kuolemantuomiosta, hän alkoi rukoilla ja kysellä, miten evankeliumi Jeesuksesta voitaisiin hänelle viestittää. Rakkaus keksii keinon. Näille vangeille on mahdollista lähettää kirjeitä, jotka tietenkin sensuroituina toimitetaan perille. Rouva Keto lähetti tälle kahden ihmisen murhasta tuomitulle miehelle kirjeen ja kertoi siinä, miten Jeesus oli Golgatan ristillä kantanut hänenkin murhiensa iankaikkisen rangaistuksen. Pyytämällä armoa Jeesus antaisi sen hänelle eikä hän joutuisi kadotukseen.

Pian tuli vastaus, jossa vanki kiitti kirjeestä, mutta jatkoi sitten: "Teidän on turha minulle kirjoitella. Olen toivoton tapaus. En odota mitään muuta niin hartaasti kuin sitä, että minut hirtettäisiin (mikä on tapa, jolla kuolemantuomio Japanissa toteutetaan), sillä se on minulle oikein. Olen tehnyt niin suunnattoman väärin, kun murhasin tyttöystäväni ja hänen kanssaan minut eräässä hotellissa pettäneen miehen. Joka yö herään siihen kauheaan painajaiseen, jossa käyn tuon hirveän illan tapahtumia läpi uudestaan ja uudestaan."

Mutta rouva Keto tiesi paremmin. Siksi hän ei lakannut kirjoittamasta. Hän lähetti miehelle Uuden Testamentin ja kehotti häntä lukemaan siitä, miten Jeesus ristiinnaulittiin ja miten hänen vierellään riippui kaksi muutakin. Jeesus antoi toiselle katuvalle rikolliselle synnit anteeksi ja pääsyn taivaalliseen valtakuntaansa. Jeesus teki niin, koska Hän kantoi Jumalan totuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatiman kadotustuomion hänen sijastaan Golgatan tuskissa Isän hylkäämänä.

Mies alkoi lueskella Uutta Testamenttia. Eräänä päivänä hän polvistui vuoteensa viereen avoimen Raamatun eteen ja pyysi armoa. Silloin tapahtui ihme. Jumalan Pyhä Henki laskeutui hänen sydämeensä. Hän tajusi, että Jeesuksen uhri riittää hänenkin syntiensä sovituksiksi. Hän tajusi, että ylösnoussut Jeesus tulisi herättämään hänen murhaamansakin uuteen elämään. Hän tajusi, että Sielunvihollinen oli pitänyt häntä synnin ja epätoivon kahleissa, mutta nyt Jeesuksen armo ja totuus tekivät hänet vapaaksi. Sanoin kuvaamaton Jumalan rauha laskeutui hänen sydämeensä. Hän

hypähti pystyyn ja huusi: "Olen saanut anteeksi!" Hän olisi halunnut lähteä juoksemaan ja kertomaan siitä kaikille, mutta sellin ovi pysyi kiinni. Mutta pian hänkin keksi keinon. Hänkin voisi kirjoittaa kirjeitä. Ja niin hän alkoi kirjoitella muille kuolemaan tuomituille vangeille. Ennen kuin hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen kaksitoista muutakin kuolemaantuomittua oli saanut kohdata Vapahtajan ja saanut kokea pelastuksen synnin syyllisyydestä ja vallasta.

Tuli sitten se päivä, jona hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen. Kuolemaantuomittu saa tietää teloituspäivänsä siitä, että hänelle tuodaan poikkeuksellisen hyvä aamiainen. Kello 10 sinä aamuna tuomio pannaan toimeen. Mies nautti hyvällä ruokahalulla aterian. Kun kello lähenei kymmentä ja hänet vietiin sellistä, hän esitti viimeiset pyyntönsä: "Sallikaa minun avoimin silmin siirtyä katselemaan ihanaa Vapahtajaani. Kertokaa sitten myös rouva Ketolle, miten täältä nukuin pois Herran luo." Sitten hän polvistui ja rukoi: "Kiitos Vapahtaja, että armahdit minut murhamiehen. Kiitos, että saan tänään tulla Sinun luoksesi taivaalliseen kirkkauteen. Kiitos, kun panit rouva Keton kertomaan Sinun armostasi minulle suurelle syntiselle. Kiitos Jeesus armosi suuruudesta. Aamen." Sitten hän alkoi laulaa ylistysvirttä Herralle ja sen aikana hänen maallinen matkansa päättyi Sapporon keskusvankilassa.

Jeesus kutsuu Sinua

Jeesus Kristus on kyllä Tuomari, mutta Hän on tänään täynnä armoa ja totuutta. Kun alat nähdä totuuden omasta pahuudestasi, käy Hänen eteensä, tunnusta koko totuus ja pyydä armoa. Tuomiossa julistettuun totuuteen suostuvat saavat Häneltä anteeksi Hänen oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa tähden. Saat kaikki anteeksi ja saat yhteisen elämän Hänen kanssaan. Oli syntisi minkä niminen tahansa, Hänen uhrinsa Sinun edestäsi riittää. Hänen luonaan näet sitten myös millainen on Taivaallisen Isän sydän sinua kohtaan. "Ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa". (Room. 8:1) Jeesus kutsuu Sinua!